

Срѣща на опълченцитѣ съ войводитѣ Панайотѣ Хитовѣ и дѣдо Желю.

Тъкмо когато българскитѣ опълченци бѣха заобиколили една турска чета въ Върбишкия проходъ и голѣмиятъ бой започна, на отсрещния баиръ се показаха непознати въоръжени хора. Опълченцитѣ ги помислиха за турци и спрѣха за малко. Въ тия боеве загинаха опълченския лѣкаръ Д-ръ Вязенковъ и бригадниятъ командиръ князь Вяземски. Въ тоя моментъ турцитѣ се възползуваха и избѣгаха отъ примката! Това много ядоса командира на опълченската дружина, майоръ Чиляевъ. Той изпрати трима конници да видятъ, какви сж тѣзи непознати хора, които побъркаха неговия планъ. Оказа се, че това сж българи *доброволци* отъ дружината на войводитѣ *Панайотѣ Хитовѣ и дѣдо Желю*.

Отде се явиха тѣзи войводи тука? Още въ началото на войната между руситѣ и турцитѣ, Панайотъ Хитовъ и дѣдо Желю бѣха въ Влашко и поискаха да помагатъ. Руситѣ имъ позволиха да събератъ дружина и да заминатъ за България. Двата войводи събраха нѣколко доброволци и стигнаха презъ лѣтото въ Балкана. Но тѣ не отидоха да се биятъ въ боеветѣ, както направиха опълченцитѣ, ами се промѣкнаха въ Сливенския балканъ, настаниха се по планина „Разбойна“, любимото мѣсто на Панайотъ Хитовъ, да пазятъ българското население отъ турцитѣ. За тази тѣхна задача никой нищо не знаеше. Тѣ събраха тукъ голѣма дружина, настаниха се на лагеръ въ планината и работѣха чисто по хайдушки: нападаха турскитѣ села, отмѣщаваха на лошитѣ турци, грабѣха пари и добитѣкъ отъ турцитѣ и ги продаваха на българитѣ.